

Ontspoorde jongeren volgen zware trainingsweek bij Youth at Risk

'Denk aan waarom je hier bent, niet opgeven. Het gaat om je leven'

Een week lang werden twintig jongeren getraind in het leercentrum Heerlijckyt in Geetbets. Een harde training, maar een die resultaat oplevert. De jongeren kennen de instellingen voor bijzondere jeugdzorg van binnen en van buiten en hebben meer ervaring met politie en jeugdrechters dan goed voor hen is. Bij Youth at Risk krijgen ze een nieuwe kans.

DOOR CATHY GALLE

GEETBETS • Het project Youth at Risk wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid en komt nu in een cruciale fase.

"Komaan Latifa, je kunt het." De aanmoedigingen van de overige jongeren en vrijwilligers aan de voet van de 'pamperpaal' klinken steeds luider. De paniek staat duidelijk te lezen in de ogen van het meisje. Op een meer dan negen meter hoge paal klimmen en vervolgens op een wankel plankje gaan staan, het is een opdracht die veel van de toeschouwers zelf kippenveld doet krijgen.

Het meisje huilt en schreeuwt van pure schrik. Na een half uur sukkelen, wil ze uitgeput opgeven. Als plots een begeleider met rustige stem op haar inpraat. "Denk aan waarom je hier bent. Het gaat om je verdere leven. Niet opgeven", klinkt het. Waar ze plots de kracht vandaan haalt, is niet meteen duidelijk. Maar met een uiterste krachtsinspanning klimt Latifa bovenop de paal. Het gejuich dat losbarst, is hartverwarmend.

Grenzen verleggen, dat is net de bedoeling van Youth at Risk, een project dat jongeren uit problematische opvoedingssituaties wil aanspreken op hun eigen verantwoordelijkheid. Vijf weken lang gingen vrijwilligers op zoek naar jongeren die deel konden nemen. Die jongeren werden intensief gevolgd en

voorbereid op de trainingsweek. Ondertussen kregen ook vrijwilligers een training, een deel om deze week mee te begeleiden, een ander deel om de komende maanden als coach van de jongeren te fungeren.

Youth at Risk is een uniek project, legt coördinator Kris Claes uit. "Er werken in totaal 73 vrijwilligers mee. Door met vrijwilligers te werken willen we bij de jongeren het besef laten groeien dat er mensen zijn die zich belangeloos voor hen inzetten. Dat de maatschappij hen niet laat stikken."

Over welke jongeren het gaat, wordt duidelijk als we de cursusruimte binnestappen, de ruimte waar de jongeren de voorbije week tot acht uur per dag in doorbrachten. Op het bord vooraan staan enkele zinnestukjes, door de jongeren zelf geschreven. "Ik ben een tweeling, mijn moeder geeft meer om hem dan om mij." En: "Mijn moeder heeft een nieuwe vriend. Ik word mishandeld en seksueel misbruikt." Aan de linkerkant van het bord schreven de jongeren hoe ze zich voelen. "Ik ben vies, niemand wil mij", "Niemand geeft om mij."

Aan de wanden van de cursusruimte hangen spandoeken met slogans. "Als je doet wat je altijd gedaan hebt, zul je krijgen wat je altijd gekregen hebt", is er eentje van. En net daar draait het om, legt coördinator Claes uit. "De bedoeling van deze intensieve trainingsweek is vooral hen de kans te geven om hun verhaal op andere manieren te bekijken. We leren hen dat ze wel degelijk keuzes kunnen maken en verantwoordelijkheid kunnen opnemen. Dat is heel intensief en zwaar voor hen, maar het gaat erom dat de emmer helemaal leeggemaakt wordt. Pas dan kan die weer volgegoten worden, deze keer met positieve zaken. En kunnen ze een kracht ontdekken waarvan ze niet wisten dat die in hen zat. Bovenop zo'n paal gaan staan is wel degelijk een positieve zaak."

■ Vrijwilligers staan probleemjongeren bij tijdens de zware trainingsweek. 'Je bouwt een echt band op met die gasten.'

Ook voor de vrijwilligers is het hele project

een bijzonder leerrijke ervaring. Emotioneel ook. Zeker wanneer de band met de jongeren hecht is. Wanneer hij langs een groepje jongeren passeert, vliegt een van hen Herman enthousiast rond de nek. De man is zichtbaar ontroerd en kan met moeite zijn tranen inhouden. "Ik sta al 17 jaar in de gehandicaptenzorg, maar dit is toch anders. Je bouwt een echte band op met die gasten."

De taak is ook zwaar, vindt hij. "Frustrerend vooral. Die gasten hier zijn zeker geen dootjes. Maar als je naar de echte

oorzaken kijkt van hun gedrag is alles vaak terug te brengen naar een moeilijke thuissituatie. En dat is nu eenmaal moeilijker op te lossen. Om een voorbeeld te geven: ik heb het al voorgehad dat een jongere mij vroeg om zijn ouders te verwittigen over een ouderbijeenkomst. De gast zelf is enthousiast en wil echt verder. En dan antwoord zo'n vader kortaf: "Het interesseert mij niet." Voor ons is dat bijzonder moeilijk om vertellen aan zo'n jongere. Want zoiets kan zijn motivatie kelderen. Vandaar dat de begeleiding na deze week zo belangrijk zal zijn."